

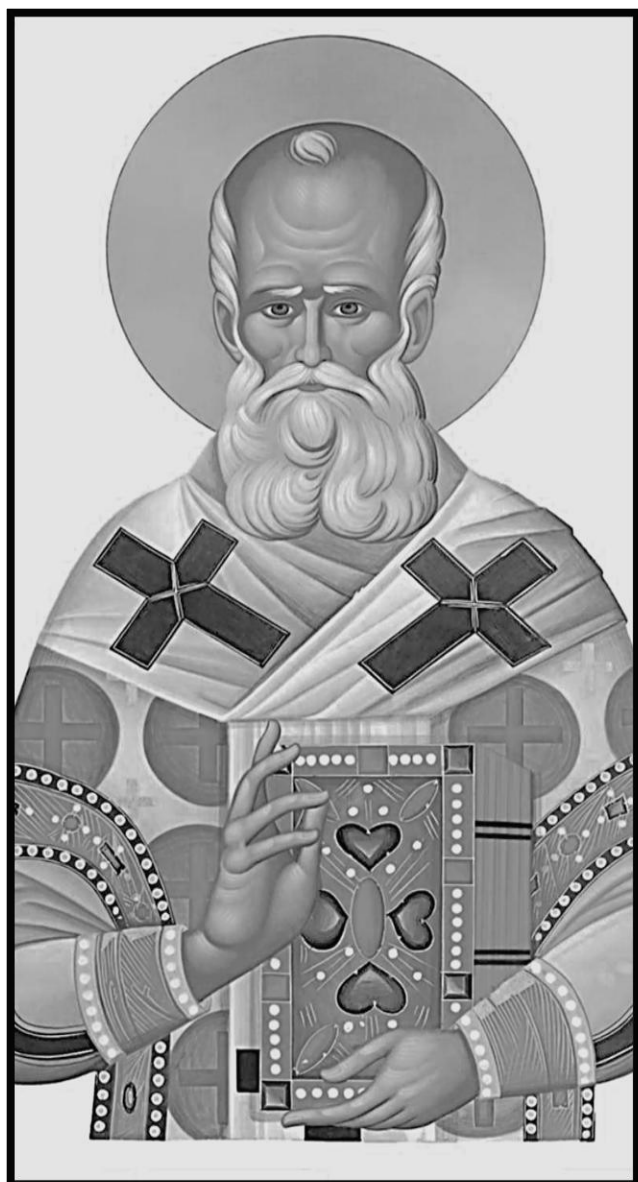
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*„Nimic din lumea aceasta nu poate umple golul dinlăuntrul nostru,
pentru că acesta poate fi umplut doar de Dumnezeu!”*

– Părintele Emilianos Simonopetritul

Nr. 613 / 9 august 2026

PATRIARHUL NIFON, IERARH SFÂNT AL ORTODOXIEI

În calendarul bisericesc, în data de 11 august este sărbătorit Sfântul Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului, „care a pustnicit în Sfânta Mănăstire Dionisiu din Sfântul Munte Athos”, după cum ne spune Sinaxarul. Imnografia zilei ne arată că la această dată se face „pomenirea nevoițelor” pline „de lumină purtătoare” ale Sfântului Nifon prin care a strălucit duhovnicește, arătând „faptele dreptei credinței” prin care a „luminat toată Biserica”.

Grec de neam, Sfântul Nifon s-a născut în Peloponez undeva în prima jumătate a veacului al 15-lea, în plină epocă isihastă și în ultimii ani de existență a Imperiului bizantin. A primit la botez numele Sfântului Ierarh Nicolae, sub ocrotirea căruia s-a aflat în urcușul spre mântuire al vieții sale. A arătat din copilărie o aplecare deosebită spre studiu, fiind pregătit de profesorii școlii Despotatului din Mistra, o enclavă

SFÂNTUL
NIFON

1434 - 1508

† 11 AUGUST

bizantină în teritoriile cucerite de otomani în Grecia. Aici a acumulat importante cunoștințe academice, dar și adevăruri fundamentale ale teologiei ortodoxe.

După moartea tatălui său a ales să urmeze calea monahismului, devenind ucenicul pustnicului Antonie din Epidaur, iar mai târziu ucenicind pe lângă dascălul acestui ascet, ieromonahul athonit Zaharia, care l-a și călugăr cu numele Nifon, care înseamnă „cel ce veghează”.

În urma tulburărilor provocate în spațiul bizantin de hotărârile Sinodului unionist de la Ferrara-Florența (1438-1439), a plecat alături de părintele său duhovnicesc în Albania, unde a primit hirotonia întru preot. Nu a putut rămâne mult nici în acest loc, fiind nevoit să meargă la Ohrida (astăzi în Macedonia de Nord), unde se stabilește la Mănăstirea Maicii Domnului. După moartea părintelui său spiritual, s-a retras la Muntele Athos, unde, după ce a cercetat mai multe locuri, s-a stabilit la Mănăstirea Dionisiu. Plin de râvnă duhovnicească, s-a ostenit „în ascultare, în nevointă, în privegheri și, mai ales, în rostirea neîncetată a rugăciunii minții”.

Toate aceste nevointe duhovnicești nu au rămas necunoscute, iar creștinii ortodocși din Tesalonic, aflând de viața lui ascetică, l-au ales mitropolit al orașului lor în anul 1483. Aici a trebuit să facă față consecințelor hotărârilor sinodului unionist, pe care le-a combătut. În anul 1484 a participat la sinodul care condamna hotărârile de la Ferrara-Florența. Pentru lumea ortodoxă erau vremuri grele, pentru că spațiul stăpânit vreme de 1.000 de

ani de Bizanț căzuse sub stăpânire turcească și chiar Constantinopolul fusese cucerit de otomani în 1453. În acest context, în anul 1486, Sfântul Nifon a devenit Patriarh al Constantinopolului și implicit conducătorul tuturor creștinilor ortodocși din Imperiul otoman.

Întreaga activitate a Sfântului Nifon ca patriarh s-a aflat sub intervențiile permanente ale Porții, ceea ce a dus la alungarea lui din scaun și readucerea lui la intervenția creștinilor ortodocși. În anul 1498 a fost îndepărtat din nou din demnitatea de patriarh și exilat la Adrianopol, unde l-a cunoscut, în anul 1503, pe domnitorul Țării Românești, Radu cel Mare (1495-1508). Acesta l-a determinat să vină în Țara Românească pentru a rândui viața bisericească.

Ajuns la Târgoviște alături de ucenicii săi Macarie și Ioasaf, care-l vor ajuta în lucrarea lui de organizare a Mitropoliei Țării Românești, i-a adunat pe stareții și boierii din Țara Românească și a constatat că pentru o mai bună organizare bisericească era nevoie de înființarea a două eparhii pe lângă Mitropolia de la Curtea de Argeș. Astfel au luat ființă episcopiile la Râmnic și Buzău. Tot în cadrul întrunirii, Sfântul Nifon a propus domnitorului mutarea sediului mitropoliei de la Curtea de Argeș la Târgoviște, unde era Cetatea de scaun, lucru care se va întâmpla în timpul domniei Sfântului Voievod Neagoe Basarab (1512-1521), ucenic al Sfântului Nifon.

Ca păstor al ortodocșilor din Țara Românească, Sfântul Nifon s-a îngrijit de apărarea dreptei credințe, de bunul mers al vieții monahale și de

îndrumarea duhovnicească a păstoriților săi. Fiind un ierarh cu viață isihastă, a influențat pe mulți creștini din Țara Românească și mai ales pe unii boieri râvnitori, între care se remarcă viitorul voievod Neagoe Basarab.

Sfântul Nifon va fi nevoit să plece din Țara Românească pentru că nu a acceptat un copromis moral extrem de grav pe care domnitorul Radu cel Mare i l-a impus. Sinaxarul ne spune că „domnitorul Radu cel Mare a săvârșit o nelegiuire, căsătorind pe o soră a sa cu un boier moldovean, numit Bogdan, care avea în Moldova soție și copii. Sfântul Nifon, neputând încuviința o asemenea căsătorie, a rămas neînduplecat la rugămințile voievodului”.

Patriarhul Nifon a ajuns în Macedonia, la Bitolia, iar de acolo în Muntele Athos, la Mănăstirea Vatoped. De aici, în anul 1507 a mers la Mănăstirea Dionisiu, unde s-a nevoit duhovnicește până la moartea sa, la 11 august 1508.

Ajuns voievod al Țării Românești, fiul său duhovnicesc, Sfântul Neagoe Basarab, a cerut Mănăstirii Dionisiu să trimită în Țara Românească moaștele Sfântului Nifon. Acest eveniment duhovnicesc s-a petrecut la 7 ani de la mutarea la Domnul a Sfântului Nifon. Voievodul, „luând moaștele Sfântului Nifon, le-a pus într-un sicriu de lemn și le-a adus în țară cu mare alai. Apoi, le-au așezat deasupra mormântului lui Radu cel Mare, de la Mănăstirea Dealu, ctitoria acestuia, ca, astfel, Sfântul să ierte greșala răposatului domnitor. Sfântul Voievod Neagoe Basarab a rânduit ca sfintele moaște ale Ierarhului să fie puse într-o raclă de argint, poleită cu aur și pietre

scumpe, și să fie duse înapoi la Sfântul Munte” (Sinaxar). Pentru evlavia domnitorului, monahii de la Dionisiu i-au dăruit capul și mâna Sfântului Nifon.

În anul 1517, la sfințirea Mănăstirii Curtea de Argeș, Patriarhul Teolipt al Constantinopolului l-a trecut în rândul sfinților pe Patriarhul Nifon. De atunci, Biserica îl sărbătorește în fiecare an la 11 august și-l cinstește spunând: „Bucură-te, Sfinte Nifon, de Dumnezeu cugetătorule, Părintele nostru!”.

Sursa: ziarullumina.ro

PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC

CUVINTE DESPRE MAICA DOMNULUI

Nu aș vrea să fiu înger ca să vorbesc despre Maica Domnului. Vreau să vorbesc ca om slab, să pot simți adevărat dragostea și mila Maicii Domnului.

Maica Domnului se simte, cred, mai bine printre oameni necăjiți, slabi și prigonți în orice fel, decât s-ar simți înconjurată de îngeri. Maica Domnului jertfește mereu, suferă mereu și cred că se luptă chiar și cu dreptatea divină apărând pe neputincioșii care o cer în ajutor. Iubește peste închipuire de mult și fără de alegere și pe cei ce sunt răi și chiar și pe cei nepăsători.

Niciun păcătos, oricât de mare ar fi, să nu se piardă, dacă Maica Domnului îl apără.

O, fericită încredere! O, scăpare sigură! Maica lui Dumnezeu este Maica mea. Cu câtă siguranță așadar trebuie să nădăjduim, dacă mântuirea noastră atârână de voința unui Frate

atât de bun și a unei Mame atât de îndurătoare!

„O, ce fericire este a muri în mijlocul atâtor înger! (se zice despre călugări). Ah, nu este timp de odihnă chiar acum când se apropie sfârșitul vieții mele!” Maica Domnului ne iubește mult. Ea vede în noi prețul morții lui Iisus Hristos. Maica Domnului ne dorește lucruri mai mari decât ne dorim noi înșine.

Ea se arată cu inima largă chiar și față de aceia care, fie din nepăsare sau din nrecunoștință, aleargă rar la dânsa. Dar cu cât mai generoasă nu va fi ea cu aceia care neîncetat îi cerșesc ajutorul? Aceștia nu numai că sunt iubiți mult, dar chiar sunt slujiți de dânsa.

Maica Domnului ne răpește inimile. Aș vrea să am toate inimile sfinților și ale îngerilor pentru a iubi pe Maica Domnului. Și oricât ar iubi-o cu toată puterea lor îngerii cerului și pământului, cu toată sfințenia lor, nu vor ajunge să o iubească cât îi iubește ea.

Un păcătos a spus Maicii Domnului: „Arată-te că-mi ești mamă”, iar ea îi răspunse: „Arată-te și tu că-mi ești fiu”. Prin păcatele noastre supărăm pe Maica Domnului care ne este mamă. Haideți să-i arătăm și noi că-i suntem fii!

Sursa: manastireasuruceni.md

PROGRAMUL LITURGIC

Luni <i>10 august</i>	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Marti <i>11 august</i>	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri <i>12 august</i>	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Joi <i>13 august</i>	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Vineri <i>14 august</i>	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă <i>15 august</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Adormirea Maicii Domnului
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>16 august</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. I Corinteni 9, 2-12; Ev. Matei 18, 23-35; glas 2, voscr. 11 → Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv) → Sfinții Martiri Brâncoveni: Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi, Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și sfetnicul Ianache

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București